

«Κατά την ανακομιδή βρήκαν το δεξί χέρι αλίωτο» - Η ιεροκατηγορία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο μακαριστός Αγιορείτης Γέροντας π. Γαβριήλ Διονυσιάτης σε ένα βιβλίο του αναφέρει τα εξής:

Είναι βαρύ αμάρτημα η ιεροκατηγορία και ο χλευασμός των λειτουργών της Εκκλησίας μας.

Κατά την μακρά περίοδο (70 χρόνια), που έζησα στον ευλογημένο αυτό τόπο, στο Άγιο Όρος,

είδα πολλές τιμωρίες εξ αιτίας αυτής της αμαρτίας· είδα και σε ένα χειρόγραφο, στην βιβλιοθήκη της Μονής μας, την εξής διήγηση:

«Σ' ένα χωριό ένας γέροντας ιερέας, ενώ ήταν σ' όλα τα άλλα καλός και ιδιαίτερα επακόλουθος, υπέπιπε στο πάθος της μέθης.

Όταν έβγαινε από την Εκκλησία, παρασυρόταν από το πάθος του προς τα καφενεία.

Εκεί, μετά από 23 ποτηράκια αλκοόλ, έχανε τον εαυτό του - ζαλιζόταν συναισθανόμενος όμως τη θέση του,

σηκωνόταν και τρικλίζοντας έπαιρνε το δρόμο για το σπίτι του.

Σ' αυτόν το δρόμο, όμως, είχε ο αδελφός του κατάστημα.

Και όταν τον έβλεπε να περνάει σε τέτοια κατάσταση, έβγαινε στην πόρτα του μαγαζιού του και όχι από λύπη,

αλλά μάλλον από ευθιξία, τον εφασκέλωνε από πίσω με το δεξί του χέρι (τον εμούτζωνε, όπως λέμε).

Μετά από λίγο καιρό συνέπεσε να αποθάνει ο εύθικτος αυτός αδελφός του ιερέως.

Όταν ύστερα από τρία χρόνια άνοιξαν τον τάφο του για την ανακομιδή βρήκαν το δεξί του χέρι άλιωτο.

Τον ξανάθαψαν και μάλιστα σε άλλο σημείο. αλλά πάλι βρέθηκε το δεξί του χέρι ακέραιο.

Τότε με συμβουλή του άλλου εφημέριου ιερέως, πήραν το αδιάλυτο χέρι και το εξέθεσαν στο νάρθηκα του ναού,

για να τον συγχωρήσουν οι συγχωριανοί του, για τυχόν λιποβαρή ζυγίσματα ή άλλες αδικίες,

συνηθισμένες σ' όσους ασχολούνται με το εμπόριο.

Αλλά και πάλι μετά από άλλο ένα έτος επανεμφανισμού βρέθηκε το χέρι αδιάλυτο.

Τότε – κατά θεία νεύση – ένας άλλος έμπορος που είχε το κατάστημα του απέναντι,

ανέφερε στον εφημέριο το γεγονός του καθημερινού φασκελώματος και του χλευασμού του γέροντα ιερέα από τον αδελφό του.

Οπότε κατάλαβε ο καλός εκείνος ιερέας, ποιά ήταν η αιτία.

Και αφού προσκάλεσε το γέροντα συλλειτουργό του τον παρότρυνε να κάνει τρισάγιο και να διαβάσει πάνω από το αδιάλυτο χέρι τη συγχωρητική ευχή.

Πράγματι μόλις έγιναν αυτά, αμέσως τα σαρκώδη μέλη του άλιωτου χεριού διελύθησαν και έμειναν γυμνά τα οστά».

ΡΩΤΟΠΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Κ. ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΣΚΗΤΙΚΗ ΛΑΪΚΩΝ, εκδ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ Ι.Ν.ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΛΟΥ, 2002, σ. 20.

Πηγή:tribonio.blogspot.gr

Υ.Γ. Αυτό το στέλνω και για ένα άλλο λόγο. Επειδή δυστυχώς ορισμένοι σε διάφορες ιστοσελίδες και blogs συνεχίζουν να κάνουν ιεροκατηγορίες εναντίον ιερέων και ιεραρχών, χωρίς ούτε καν να θέλουν να επικοινωνήσουν με τους ιερείς και ιεράρχες να δουν τι πραγματικά συνέβει ώστε να εξηγηθούν καλύτερα τα πράγματα και να λυθούν οι όποιες παρεξηγήσεις. Όσοι επιμένουν ο “αναμάρτητος πρώτος το λίθω, βαλέτω”, πόσο μάλιστα όταν επρόκειτο για ιερείς και αχριερείς. (εκτός και αν βρεθούν κάποιοι που να επιμένουν να έχουν αιρετικές θέσεις και αντιλήψεις). Γιά τυχόν “αναξιούς” ιερείς ό άγιος Κοσμάς ο αιτωλός είχε πεί ότι εμείς δεν πρέπει να κρίνουμε τους ιερείς ακόμα και αν αμαρτάνουν, γιατί ο Κύριος έχει την σιδερά ράβδο γι'αυτούς. Θέλοντας πολύ σωστά να μας πει ότι το απόλυτο

δικαίωμα της κρίσης και της κατάκρισης ανήκει ΜΟΝΟ στον Θεό και Κύριο ημών Ιησού Χριστό που γνωρίζει τα κρύφια της καρδιάς, ολονών μας και καθενός μας.

Πηγή:pentapostagma.gr